

[Jens Thomsen.]

landske Kapital, som Staten laaner for at bruge som en god Tjener. Jeg forstaar ikke Meningene med Statsministerens Udtalelse til de jyske Husmænd, da han udtalte, at der skal blive ført en stærkere Kamp mod Kapitalen, naar hans Parti vinder Flertal, og jeg synes ikke, at Statsministeren er berettiget til her i Rigsdagen at gaa uden om disse Problemer, som han har rejst ude i Befolkningen, og derfor bringer jeg disse Spørgsmaal i Statsministerens Erindring.

Landbrugsministeren udtalte forleden, at vi i Fremtiden kan gøre os Haab om ved Hjælp af Vaccine at blive forskaanet for omfattende Angreb af Mund- og Klovesyge, og jeg vil haabe, det bliver muligt. I denne Udtalelse ligger imidlertid ogsaa en himmelraabende Anklage mod Statsmagten, fordi den har hindret vore dygtige Videnskabsmænd i at beskytte Landet mod den nuværende Epizooti. Kan Vaccine begrænse fremtidige Epizootier, vil det sige, at der havde været Tid nok til at hindre den nuværende; der havde været Tid nok til Fremstilling af den nødvendige Vaccine. Det var nemlig ikke Videnskaben, der var for sent paa Færde. Havde man udnyttet Forsøgsstationen paa Lindholm i Stedet for at henvise Dr. Schmidt til Tyskland, kunde Landet have været forskaanet for de nu lidt store Tab ved Mund- og Klovesygen, for Sygdommen kom jo ikke over os som en Tyv om Natten, den havde i lang Tid hærget Tyskland, før den naaede os. Der havde altsaa været Tid nok til de nødvendige Forberedelser. Men nu er der altsaa paaført mange Landmænd store Tab og større, end de er i Stand til at bære. Det er derfor rimeligt, at Staten træder til for i nogen Grad at bøde paa disse store Tab. Staten har sit tunge Ansvar, baade med Hensyn til Mund- og Klovesygen og med Hensyn til den langvarige Arbejdskrise, og derfor maa den betale sin Part af Skaden. Hvis Staten nu vil erkende sit Ansvar og gennemføre den landsomfattende Forsikring, som mit Parti foreslaar, vil den opfylde en simpel Pligt. Landbruget vil alligevel komme til at bære sin Part af Tabet, og den er langt større end Statens; til Trods herfor vil mange Landmænd dog være taknemmelige for en saadan Støtte og føle sig opmuntrede til at fortsætte den næsten haabløse Kamp for Tilværelsen. Det er jo en Livsbetingelse for hele det danske Samfund, at der findes en Landbostand, der med Flid og Dygtighed kan udnytte Landets Rigdomskilde: Dyrkning af den danske Jord. Statsministeren

har ganske vist sagt, at det ikke gør noget, om der gaar 50 000 Landmænd fallit, for der er arbejdsløse nok til at overtage deres Arbejde; men saa let er Landmandens Gerning nu ikke, at enhver arbejdsløs kan udføre den. Landbruget fremstiller Verdens fineste Smør, men paa Grund af det politiske Styre, vi har, fik andre Landes Smørproducenter i 1937 gennemsnitlig 57 pCt. mere for deres Smør end vi.

I 1934 opnaaede dansk Smør paa det engelske Marked gennemsnitlig 60 Øre mere pr. kg, end vore egentlige Konkurrenter, Australien og New Zealand, fik, og det til Trods for at vi dette Aar var nede paa en Smørnotering af 1 Kr. 20 Øre pr. kg. Overprisen paa dansk Smør i England er for Tiden 90 Øre pr. kg. Disse Kendsgerninger viser dog, at dansk Landbrug udfører et saa dygtigt Arbejde, at man ikke kan tænke sig, at de arbejdsløse i Almindelighed skulde kunne gøre det bedre. Man kan jo godt gennemføre enkelte Forsøg i den Retning, men det vil blive dyrt for Samfundet at nedbryde Bondens Arbejdsevne, som de nuværende utilfredsstillende Arbejdskaar gør for manges Vedkommende. Man maa derfor saa indtrængende som muligt anmode Ministeren om at gennemføre den landsomfattende Forsikring, som mit Parti har foreslaaet, eller andre Foranstaltninger, der ikke har ringere Virkning over for Landbruget.

Paa et Vælgermøde forleden blev jeg af en Mejeribestyrer opfordret til i Folketinget at rejse en Kritik af de Krav, Veterinærmyndighederne stiller over for Mejerierne, idet han ansaa mange af Bestemmelserne for at være meningsløse og ganske uigennemførlige. Jeg vil i den Anledning gerne bede Landbrugsministeren om at undersøge Forholdene og foranledige mulige Fejl rettet. Jeg vil gerne nævne enkelte Tilfælde, hvor jeg synes, at Veterinærvesenet har begaaet uforvarlige Handlinger. Der blev nu i Efteraaret flyttet to angrebne Besætninger fra Koldings nærmeste Opland af Hensyn til, at man ønskede at bevare Markedet i Kolding. Jeg vilde ikke kritisere en saadan Handling, hvis man havde foretaget de fornødne Forsigtighedsforanstaltninger, f. Eks. ved at lade Dyrene transportere i Flytteomnibusser eller lukkede Vogne. Men Dyrene blev transporteret i aabne Lastbiler uden saa meget som at være dækket med Presenninger. De syge Dyr stod med Hovederne ud over Lastvognens Tremmebeklædning og oversavlede alt og alle, som de mødte paa en Vejstrækning af 10 km for den ene Besætnings Ved-